

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2997; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2485).

Formanden: Til denne Sags Behandling i indeværende Møde udkræves Tingets Samtykke. Men for saa vidt ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Wittrup: Det foreliggende Lovforslag er en ordret Gengivelse af de nugældende Lovbestemmelser om de to Kreditforeningers Forhold; disse Bestemmelser findes i Lov Nr. 331 af 21. December 1931. De to Kreditforeninger, der omtales i disse Bestemmelser, er jo de to Kreditforeninger for Østifterne og for Jylland, de saakaldte Husmandskreditforeninger, der yder Laan i mindre Ejendomme paa Landet. Lovbestemmelserne fastsætter jo en vis Begrænsning for Adgangen til Optagelse i Foreningerne, idet ingen kan optages, hvis Ejendom er ansat over en vis Værdi, og tillige fastsættes der en Maksimumsgrænse for de Laan, der kan ydes i Henhold til Vurderingerne. Disse Bestemmelser, hvor efter ingen kan optages i Foreningen, hvis Ejendom er ansat til en Værdi af over 16 000 Kr. for de Ejendommens Vedkommende, hvortil der hører et mindre Jordareal end 1 ha, og af over 20 000 Kr. for de øvrige Ejendomme, ønskes opretholdt. Der er fra begge Kreditforeningers Side fremsat Ønske om, at de nuværende Bestemmelser bevares uændrede for en ny Periode af mindst 3 Aar. Loven udløber ved Udgangen af December Termin 1934, og det, som Lovforslaget tilsiger, er at forlænge dens Bestemmelser ganske uændrede for en ny 3-aarig Periode, saaledes at Lovens Gyldighedstid forlænges til Udgangen af December Termin 1937. Bestemmelserne har været gældende ganske uændrede, siden de blev vedtaget ved Loven af 23. December 1925. Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Rahbek: Det foreliggende Forslag er let overskueligt, og efter at den sidste ærede Taler har givet en udførlig Redegørelse for

det, kan jeg henholde mig til den. Ogsaa vi for vort Vedkommende mener, at naar man saa sent som i 1931 har forlænget Tilladelsen for disse Kreditforeninger til at give Laan i Ejendomme med noget større Taksationsværdi og ligeledes forhøje Laanebeløbet til henholdsvis 9 600 og 12 000 Kr., saa er der god Begrundelse for at forlænge denne Tilladelse for de 3 Aar, der her er Tale om. Det er baade begrundet i, at Byggepriserne, som det fremgaar af Bemærkningerne, i Øjeblikket er i Stigning, og at ligeledes Ejendomspriserne er i Stigning. En helt anden Ting er, at det synes vanskeligt at finde en fornuftig Begrundelse for, at Ejendomspriserne skulde stige, naar Hensyn tages til Landbrugets Rentabilitet i Øjeblikket, men notorisk er det, at de er i Stigning, og dette mener vi ogsaa er en Begrundelse for at forlænge Tilladelsen.

Vi kan naturligvis ogsaa give vor Tilslutning til, at Statsgarantien for de nye 4½ pCt.s Obligationer falder bort. Det kan vi bl. a. af den Grund, at der overhovedet ikke kan udstedes nye Obligationer af denne Type; det er da kun naturligt, at ogsaa Statsgarantien falder bort. Den blev i sin Tid givet ud fra den Forudsætning, at det vilde være en Fordel for disse Obligationer, at der var denne Garanti. Erfaringerne har imidlertid vist, hvad der tydeligt fremgaar af Kurslisterne, at Statsgarantien, i alt Fald tilsyneladende, ikke har været nogen nævneværdig Fordel for de to Kreditforeninger; det er jo muligt, at Obligationsskøberne er gaet ud fra, at hvis Kreditforeningerne ikke selv var solide og gode, vilde en Statsgaranti ikke hjælpe stort. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa. Naar vi nu engang har givet Statsgaranti for de to Kreditforeningers Obligationer, er der ingen Tvivl om, at det vilde være en betænkelig Sag at opføre dermed — undtagen naturligvis for den Type, der nu bortfalder —, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til en saglig og hurtig Behandling af Lovforslaget.

Hasle: Det foreliggende Lovforslag er jo temmelig let at overse, og som Situationen foreligger i Øjeblikket for det mindre Landbrug, kan der formentlig ikke være Tale om, at man ikke skulde fortsætte i den 3-aarige Periode med de Bestemmelser, man nu har. Jeg for mit Vedkommende synes ikke, det er nødvendigt at faa dette Lovforslag i Udvalg. Det haster jo med det; det er fremsat, kan man sige, i sidste Øjeblik. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirken til at gennemføre det hurtigst muligt.